

KBC
wenst u een
fijne voor-
stelling.

Nachten/Ballet De La Nuit
Benjamin Abel Meirhaeghe
ma 5/8 t/m za 10/8

21u

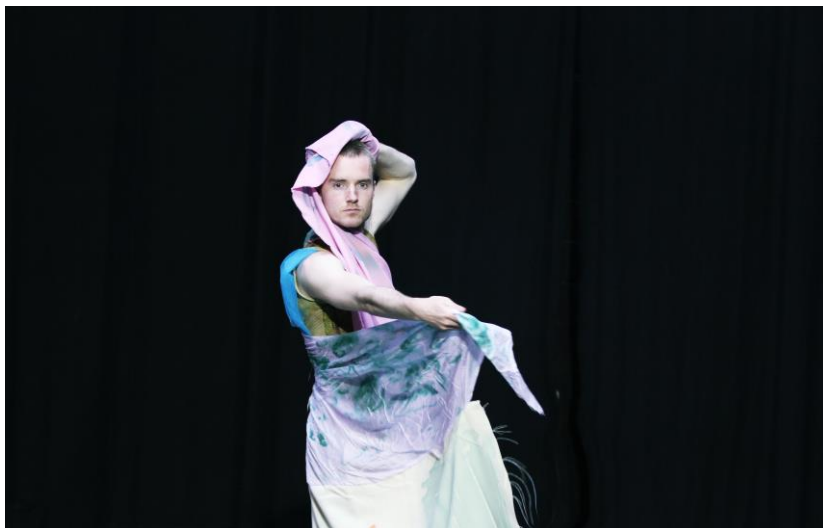
MIGO

€ 10 add € 11

60'

Er wordt een rookmachine gebruikt op scène.

In dit operateske ballet wordt het landschap van de nacht bezongen en bedanst. Boeren, bandieten, helden, hoeren, vreemdelingen, coquettes, kreupelen, goden en mythische monsters ontmoeten elkaar in een polymorf event.

Samen met Arne Luiting, Sietske Van Aerde, Laurens Mariën en Louise van den Eede verdiept Benjamin Abel zich in het twaalf uur durende massaspektakel dat zich voltrok aan het hof van de Franse zonnekoning. De nacht, verdeeld in vier gespeelde delen vol entrées en intermezzo's.

Het werk Ballet de la Nuit wordt aangegrepen in een extravagante poging om het kwaad te bestrijden. Met behulp van scenografie, opera, tekst en dans, een mengeling van ernst en luim, lof en satire, mythologie en hedendaagse politiek laat deze voorstelling, gereduceerd tot één uur, de koning veranderen in een nar.

ACHTERGRONDINFORMATIE

Op 26 februari 1653 ging in de grote zaal van het Petit-Bourbon, recht tegenover het Parijse Louvre het Ballet Royal de la Nuit in première. Het werd gedanst door de vijftienjarige Zonnekoning Louis XIV in een kostuum dat geheel uit goudschilfers bestond. Het was meteen een succès fou: de aristocraten, ambassadeurs in Europa en de bourgeoisie van Parijs prezen dit ongeziene spektakel. De intentie van het ballet was het genereren van respect voor de nieuwe jonge koning. Vandaag beamen historici dat dit werk belangrijke invloed had op politiek, institutioneel, esthetisch en muzikaal vlak. Het spektakel duurde maar liefst dertien uur en de gehele hofhouding speelde mee. Een exuberante ervaring voor iedereen die er bij was.

Ballet Royal de la Nuit is tegelijk ontstaan met de opkomst van de ballet-komedies, waarin vaak de zeden en de gewoonten van die tijd op een satirische manier werden afgeschilderd. Aan de wieg hiervan stond de hofcomponist Lully die op zijn beurt kunstenaars als Vigarini voor de decors en Molière voor de teksten inschakelde.

Typische elementen van hun hofballetten waren de actuele, politieke toespelingen, zingend-sprekende declamatie, het samengaan van drama, muziek, dans en decortechniek. De stukken begonnen meestal met een feestelijke opening in de vorm van marsmuziek : het vermaak, het pure plezier van die opening moest uitvergroot worden, terwijl dat tegelijk geen rechtstreeks verband hield met de handelingen van het ballet. Opgebouwd uit het koor en het corps de ballet ontstonden massascènes. En tot slot waren de allegorische scènes met mythische figuren verplicht om de macht van de koning te benadrukken.

Wat Benjamin Abel Meirhaeghe zo aansprak in dit operatesk ballet was niet zozeer het verhaal van het oorspronkelijk ballet en de makers ervan, maar veeleer het samengaan van de verschillende ambachten die kunnen dienen om van een spektakel één collectieve ervaring te maken. In zijn versie speelt hij met de klassieke regels van ballet en opera. Hij deconstrueert ze en onderzoekt hoe hij de opvoering van een massaspektakel kan abstraheren naar ons hedendaags verlangen naar het opvoeren. Hij wil dat iedereen aan hetzelfde zeel trekt zoals in een dorpsprocessie.

OPBOUW VAN DE VOORSTELLING

THE EVERYDAY LIFE OF THE CITY AND THE COUNTRYSIDE AT SUNSET (18h - 21h)

De avond treedt in. Het dorp legt het werk neer. We zien alledaagse scènes bij zonsondergang waarbij arbeiders en boerinnen moe naar huis toe keren, de laatste zonnestrallen verlichten een bode die beschrijft hoe de nacht valt over de aarde. Hij ziet een landschap waarin iedereen op elkaar begint te lijken. In het dovend licht wordt iedereen iedereen. Het volk dat levend slaapt.

THE REIGN OF THE PLEASURES (21h - 24h)

De donkerte wordt tegengehouden door groots vertier. Het bal, de alcohol, het gelonk en geklink, de dansen en de kortstondige romances moeten de slaap nog uitstellen bij de genodigden. De maan doet haar intrede, maar ze lijkt ongewenst. Een nar die sfeer een andere wending geeft. Het uur van de gemorste wijn breekt aan.

THE TWO FACES OF LOVE (24h - 03h)

De maan heeft vanavond haar taak neergelegd, op zoek naar een geliefde op aarde. Ze voelt zich miskend door het artificiële licht dat het ritme van de mens bepaalt. Een donkere Black-Sabbath waarin een bezwerende samenkomst van monsters, dieven, misdaad en de slechtheid van de mens het nachtelijke tafereel overneemt.

TRANSFIGURING GLOW (03h-06h)

Stilte en rust heersen, hier slaapt men het diepst en de muzen doen hun werk. Alles wordt verwerkt, nieuwe ideeën worden opgeroepen, er wordt getroost en geogst. De donkerte begeeft. De maan zeilt aan haar maximum knopen als een eenzaam schip door het heelal.

RIDDANCE (06h)

De ochtend breekt aan, de dauw luidt de zon in. De zon komt op en overschaduwde gebeurtenissen van de nacht. Er wordt een licht geworpen op een nieuw begin.

CONCEPT/REGIE/ZANG: Benjamin Abel Meirhaeghe. PERFORMANCE: Arne Luiting. TEKST: Louise Van den Eede. COMPOSITIE: Laurens Mariën. VORMGEVING: Sietske Van Aerde. VIOL: Linde Carrijn (opname). CELLO: Ewout Lehoucq (opname). MIXING: Jasper Segers. PRODUCTIE: Muziektheater Transparant | TRANSLAB en DE THEATERMAKER. COPRODUCTIE: Koninklijk Conservatorium Antwerpen (AP Hogeschool). I.S.M.: Toneelhuis. MET DANK AAN: Bart van Merode, Peter Missotten, Erwin Jans, Lucas Smolders, Troubleyn, Gouvernement.

BIO

Benjamin Abel Meirhaeghe (°1995) is theater/performance-maker, performer en regisseur. Hij studeerde af aan de opleiding performance art aan de toneelacademie van Maastricht en maakte indruk met zijn afstudeervoorstelling *The Ballet (2018)* die hij met zijn toenmalige liefde en balletdanser Emiel Vandenberghe maakte. Daarnaast fungeert hij als autodidact countertenor in zijn eigen muzikale performances die het klassieke popconcert uitdagen. Voorbeelden hiervan zijn performances als *My Inner Songs (2016)*, *Mea Big Culpa (2017)* en *My Protest (2018)*. In zijn praktijk onderzoekt hij archaïsche vormen van opera- en ballet repertoire en tracht deze een nieuwe invulling te geven binnen een hedendaags kader. Daarbij probeert hij grote emoties dichotoom op te stellen tegenover de abstractie, de muzikaliteit en de virtuositeit van het medium.

Op die manier wil hij, op geheel eigen manier, het opera-ballet genre in het hedendaags theater binnenloodsen en onderzoeken hoe jonge makers de grote zaal kunnen bezetten.

Arne Luiting (°1991) studeerde in 2014 af aan de Dansacademie Lucia Marthas in Amsterdam. Tijdens zijn studie speelde hij in de musicals: *Saturday Night Fever*, *Priscilla Queen of the Desert*, *Grease* en *Symphonica in Rosso*. Na zijn afstuderen speelde hij in de Indonesische film *Negeri van Oranje*, onder leiding van Endri Pelita. En in de Nederlandse telefilm *Edgie*, onder leiding van Eddy Terstall.

In 2015 werd hij aangenomen aan de opleiding Drama aan de Koninklijke Academie voor Schone Kunsten (KASK) in Gent. Hier werkte en speelde hij mee in verschillende afstudeerprojecten. In deze opleiding kon hij zich steeds meer ontwikkelen als makende speler. In 2017 speelde hij mee in de Masterproef *VLOED* van Laurian Callebaut in Leuven, onder leiding van Gregory Caers. Verder speelde hij mee in de voorstelling *Boys will be girls and girls will be boys* van Mole Wetherwell tijdens het Flare Festival in Manchester; Na twee jaar in Gent te hebben gestudeerd is hij voor een semester naar de Toneelschool in Arnhem (ArtEZ) gegaan. Hier heeft hij onder andere gewerkt met Maureen Teeuwen en Joep van der Geest. In 2018 zal hij afstuderen als makende speler in de voorstelling *Così*, onder leiding van Tom Goossens.

In juni '19 is hij afgestudeerd aan het Conservatorium Antwerpen en heeft hij zijn Master Acteren behaald. En waar hij heeft samenwerkt met Chris Nietvelt en Reinhilde Decler. Daarnaast is hij begonnen met repeteren voor de nieuwe voorstelling van Nevski Prospekt *'Beat it'* die 27 september in première zal gaan in Kortrijk.

Louise Van den Eede (°1985) studeerde wijsbegeerte en journalistiek. Na haar studie begon ze in het artistieke veld te werken als freelance dramaturge en regie-assistente bij onder andere Miet Warlop, Pieter Ampe (*Still standing you, a coming community*, CAMPO) en Jan Decorte (*Tanzung* en *Much Dance*). In 2011 richtte ze met haar zus Ans Van den Eede Hof van Eede op en heeft sindsdien geschreven aan *Waar het met de wereld naartoe gaat, daar gaan wij naartoe* (Laureaat TAZ 2012), *Dorstig*, *Het Weiss-effect*, *Paradis*, en *Vanish beach*. In 2018 regisseerde ze *Pygmalion*, een voorstelling met Eva Binon en Jason Dousselaere, met wie ze een vervolg plant in 2019: *Medusa*. Van 2011 tot 2018 was ze ook actief als extern jurylid voor de toelatingsproeven en bachelorproeven van de opleiding Drama aan het KASK (School of Arts, Gent). In de toekomst is er ook een film. Tussen 2019-2021 zal ze ook haar schouders zetten onder het langspeeldebuut van Maaïke Neuville.

Laurens Mariën (°1990), studeerde woordkunst drama aan de kunsthumaniora in Antwerpen, vervolgens behaalde hij een master autonome Vormgeving aan het KASK. Tijdens zijn studie begon Laurens zich enerzijds toe te leggen op het cureren van tentoonstellingen en anderzijds met het maken van muziek. Zo ontstond de groep *Soldier's Heart*. Deze indiepopband won de eerste editie van De Nieuwe Lichting op Studio Brussel.

Nadat de band er een punt achter zette in 2017 begon hij met het schrijven van de muziek van performer Dolly Bing Bing (Elisabeth Van Dam), en maakt hij al geruime tijd de muziek voor Benjamin Abel Meirhaeghe, eerst in *Swings* vervolgens in *My protest* en nu bij Nachten

In 2018 studeerde **Sietske Van Aerde** af aan de Academie Van Schone Kunsten in Antwerpen met een Master in kostuumontwerp voor film en theater. Voor haar afstudeerproject, dat bejubeld werd door jury en publiek, maakte ze een boek met 1000 tekeningen van kostuums en scènes. Dit boek vormde het script voor haar eindwerk, waarbij ze een met een selectie van deze kostuums een film maakte. Naast kostuum en decor, verdiept deze creatieve duizendpoot zich in de ambacht van de schilderkunst, maakt ze sculpturen en experimenteert ze met films, samen met haar zus Jolke Van Aerde. Naast *NACHTEN*, *Ballet de la nuit*, broedt Sietske op haar eerste kindervoorstelling.

